

ליל סופה / זאב טיסמוניצקי

אהבתי ליל סופה וחושך
 עת התבל מדליק ברק
 מרעיד הרעם יער גיא והר
 ובסדקים בצריף ברד דופק

אהבתי ליל חושך וסופה
 המבול מציף מרכולת בשווקים
 בד אפור פרוש שם ברקיע
 רחוק רחוק התחבאו הכוכבים

אוזבתי ליל חושך וסופה
 לחוף פורצים גלי הים
 עוף כנף לקן נמלט
 מטלטלת הרוח צמרות עצים

חול וסלע בזעם נגרף מהגבעות
 וינקמים מחסום דרכים
 חיש מהר זורם ערוץ לים
 חורש שדות הוצה שבילים

ובליל סופה וחושך
 לא ינועו שריונים בדרך
 באפלה כידון לא יבריק
 ובדממה כדור לא ישרוק

עלם חמד הא-יקפוץ לחפירות
 וסככת הגג לא ידליק פגז

רטושי איברים לא יזעקו מכאב
 רכב ברזל הקמה לא ירמוס

מזל טוב... מזל טוב

י מ י - ה ו ל ד ת

10.1. גרשי אפשטיין

הדס סינה (נכד)

11.1. כוכבה חצור

12.1. פרל בן-עטר

מרטין סטאר

הרי סמית

13.1. נירה סולומון

ג'נין מרקוסון

יוסי מלינה

יונתן כהן (נכד)

14.1. אסתר נצר

15.1. איתן נמלי

י ו ם - נ י ש ו א י ן

14.1. שריטה וג'ו סינה

ל כ ל ח ב ר י כ פ ר ה נ ש י א

אנחנו רוצים להודות מקרב לב לכל האנשים הרבים, אשר שלחו לנו

ברכות ומתנות להולדת הבן!

אינכם יכולים לתאר את הרגשת החום והשייכות שנתתם לנו. טוב לדעת

ממרחקים שיש לנו פינה אוהבת בארץ. להתראות בקרוב.

דינה, בנסון, אלון

וכמובן - סבתא בלנש

תודה תודה תודה

טוב טוב טוב טוב טוב

מה נשמע?

* כמו רוב המפעלים המייצרים בארץ, ואולי בעולם כולו, גם אנחנו - ז.א. מחלקת הברזים במפעל - עשינו מאמץ עליון כדי להוציא כמה שיותר סחורה לקראת סוף השנה. כתוצאה מכך אנו מק- וים לסיכום חיובי במאזן השנה - אך זה יתברר רק מאוחר יותר.

* ליל ה-1 בינואר עבר עלינו - כהרגלנו - במסיבה עליזה ורבת משתתפים. אומרים לי שהפונש היה חזק, האוכל מעולה והמוסיקה - לא שמעתי! לזה שסיפר לי היו בעיות באוזניים למוחרת המסיבה!

* מתחילים להתרגל לאסיפות מוצאי-שבת בחדר-האוכל, עם מיק-רופון וקהל רב, שמדבר ומקשיב כמו שצריך. אז אולי נזיז את הס-רט למועדון?

* קצת באיחור, אך שמתם לב שאמיר גולן שוב מסתובב בינינו? אחרי תקופת מה בעיר החליט שיותר טוב בבית, חזר, והביא איתו את נערותו, רחל. ברוכים הבאים!

* השבוע אנו נפרדים משמחה א., שמתחילה את שליחותה באנגליה. שמחה תחזור במרץ, כדי להשתתף בסמינר שליחים, שבלעדיו היא כנראה לא תקבל "הכשר". בהצלחה לך, ומלבד הבאת הרבה עולים ארצה - אל תשכחי לעשות גם קצת חיים.

* גם ענת ארנולד יוצאת, שוב למזרח, אבל הפעם דרך בוקרשט ואבו-דאבי, לא עלינו. איחולי נסיעה טובה, ענת.

* כרמית שורצמן נמצאת בבית למספר שבועות, לפני שהיא יוצאת לבקר אצל ליאור באוסטרליה. בואך לשלום ותפנקי מעט את אמא, טוב?

* דרך צלחה לאריאלה ל. ורינה ל. בצאתן לאיוורור בחו"ל ולהתראות.

* הגשם לא הפריע לנבחרת הכדורסל שלנו לשחק בחולתה, כי להם יש אולם ספורט, פרט שבוודאי עזר לאנשי חולתה לנצח.

* מזג-האוויר הרטוב והקר ממשיך להפיל קורבנות והשפעת עדיין בעיצומה. ביקשו ממני גם להזכיר שמים רבים זורמים בשיכונים החדשים - וישועה אין!

* דב קולט הוא אחד משלושה צלמים המציגים כעת בגלריית הקיבוץ ברח' דב הוז בתל-אביב. לפתיחה באו הרבה צלמים, פסלים ואומנים אחרים. כנראה התצוגה של דב שלנו גורמת הרבה התפ-עלות, גם בגלל הנושא וגם בגלל צורת ההעמדה היוצאת-דופן.

* ולסיום משהו ממש נחמד מפּי הטף: מיכי נוי שאל את בנו, איך מכנים את הבן של הכיבשה וקיבל תשובה - תמיר!

שבוע טוב ושבת שלום

א ל ז ה

* נמסר עם סגירת הגליון: זאבי ניצן סיים קורס קצינים (מיל.) כחניך מצ-טיין. כל הכבוד!

חופש הבטוי בצמיקרטיה שאלו

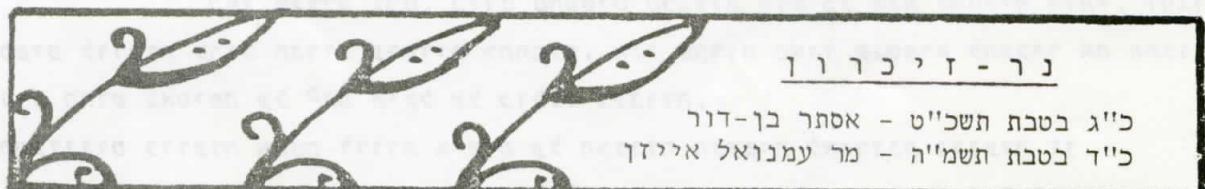
החופש לתת ביטוי לדיעותינו ולהשקפותינו ללא מורא ופחד הוא מרכיב חשוב ומרכזי בסולם הערכים החברתיים שלנו, ומהווה אחד העקרונות היותר בסיסיים במערכת היחסים בין הפרט לבין הכלל. אמונתי בערך החשוב הזה היא שלמה ואני סבור שבידינו לשמור על עיקרון זה, במידה ונראה בו לא רק זכות לתת דרור לביטוי דיעותינו ומחשבותינו, אלא גם חובה להשתמש בזכות יקרה זאת בצורה נאורה ותרבונית, ההולמת את מערכת היחסים החברתיים בין חבר לחברו ובין חבר לחברתו.

לדעתי, חובה אלמנטרית זו הופרה השבוע באסיפה הכללית בצורה גסה ופוגעת ביותר, לא רק בחבר שהותקף ללא רסן ומעצורים, אלא הפגיעה היתה לא פחות בנו, כחברה מלוכדת, ובכל אחד שהיה צריך לשבת ולשמוע את הדברים. אין לי כל טינה או התנגדות לביטוי פומבי של ביקורת וטענות על חברים, על מעשים שלא היו צריכים לעשות: ועל מחדלים שבהם נכשלו, ואין דברי מכוונים לכך. ההצגה, שהיינו נאלצים לחזות בה בעל כורחנו, היתה התקפה אישית גסה שכל כוונתה היתה לפגוע ולהרוס. הדברים נאמרו מרוע-לב ונקמנות אישית ללא רסן או מעצור וכל תכליתם היתה להלבין פנים, השמצה ועלבון צורב שאין כמותו.

יתכן שליושב-ראש של האסיפה אין כלים פרוצדורליים לחנוק מחזה מביש כגון זה בעוד מועד, אך הקהל חייב להתקומם ולהגיב נחרצות על הפגיעה בזכות חופש הביטוי, ולא לעבור לסדר היום על מעשה כזה בפומביות ובמחשבה תחילה (הדברים נקראו מן הכתב). נוכל לשמור על ערכים יקרים רק אם נדע לבטא את עצמנו בצורה חברית ותרבותית כאחת, כפי שהיא הולמת חברים שחיים בצוותא עשרות בשנים, מה-יום קהילתי משפחתי אחת ומלוכדת ומשתפים גורל מראשית דרכם בחברה הקיבוצית. אני, ורבים יחד איתי יצאנו מן האסיפה נפגעים קשות מן הדברים שנאמרו בהקשר זה ומן הצורה המעליבה שבה הם נאמרו.

שמואל ח.

יציא דף 21

סכום ישיבות ו. בנים לשנות 87

מעמד הבנים בקיבוץ נושא הנדון כבר שנה שנייה, ובקרוב יוצא לדיון באסיפה. לפני כן נפרסם דף הסבר על הצעתנו לתקנון חדש.

הכרונות בני ס/ב נות בקיבוץ נדונה בוועדת הבנים ובקרוב יובא לוועדת הנעורים. ועדת הבנים ממליצה שכל בן ובת ייצא לש.ש.ש. לפני השרות הצבאי או לאחריו. הכרונות מסלולים בביה"ס לקראת העתיד, במטרה להביא למודעות הבנים והבנות את החשיבות של בחירת מקצוע לפני טיולס הגדול בעולם. תקציב לבנות. הבנות היוצאות מהבית מיד לאחר שחרורם מצה"ל יקבלו את מענק השחרור מצה"ל + תוספת תקציב ההלבשה והחופש, וזאת על מנת להשוות את תקציבן למענק שחרור של הבנים.

מיטות לבני ס/ב נות הגרים בארץ. עד כה סיפקנו מיטות לבנים הגרים בארץ, וכיוון שנתקלנו בהרבה בעיות טכניות בנושא, הוצע לתת כסף בסכום השווה למיטה ומזרון (עדיין בבירור).

מיטות ומקררים הועלתה הצעה של העברת הציוד הנ"ל בהעברת דירות של בנים בוגרים ונקלטים. הנושא עדיין בבירור עם ר. החברה, כיוון שהסכום שהתקבל בין שתי הוועדות לא התקבל במוסדות.

(רק לשם מידע: בשנה הבאה יחסרו לנו עשרה מקררים).

בני ס/ב נות המתקבלים לחברות בן המבקש חברות, יוצא מטיפול ועדת הבנים ועובר לרשות וועדת החברה.

הוצע שוועדת החברה תמנה אחד מחבריה כמלווה, כדי לקבל את הבנים בצורה מסודרת ונאותה לאחר שיחה עם נציג ו. הבנים.

רכב - תקנון הרכב פורסם ב"דברי הכפר".

לסיכום: העבודה בוועדת הבנים מרובה, ולכן החברים היושבים בה חייבים להיות אנשים המוכנים לתרום מזמנם ולא רק בישיבות.

כפי שידוע לכם, כיום מחפשים מרכז/ת חדש על מנת להחליף אותי, וחברים

נוספים לוועדה שרוב חבריה עומדים להתחלף. אני מקווה מאוד שנספיק להעביר את תקנון הבנים החדש באסיפה על מגת שיקל על כולנו בעבודה.

למתעניינים בוועדה אשמח לדווח אישית על העבודה הנעשית לאחרונה בוועדה זו.

בברכה, ונסה

נ.ב. לסיכום אני מצרפת סקר קצר על מצב הבנים /בנות במשקנו - מקבוצת "אריה" ועד "ארבל", למען העניין. האינפורמציה המספרית נלקחה מספר הבר-מצווה הנמצא בארכיון של יצחק.ע.

מפעלות בני המעק 1948 מגיל י"ב ומעלה.

שם	תקופה	סה"כ	עזב	בא"ץ	עזב	בח"ל	חברים בקיבוצ	מעמדות	שנת חופש	צה"ל	ש.ש.
אריה	8	5	4	1	3	10	1	1	1	1	1
עברי	11-	7	4	3	4	10	1	1	1	1	1
ערפר	17	7	2	5	5	7	1	1	1	1	1
עשור	22	14	7	3	7	7	1	1	1	1	1
אריאל	22	14	11	7	7	8	1	1	1	1	1
סנדרה	25	14	7	8	7	8	1	1	1	1	1
דרור	28	16	8	8	8	10	2	2	1	1	1
הירדן	20	13	5	8	5	5	1	1	1	1	1
חומה	22	13	8	5	5	3	5	5	1	1	1
חומה	14	7	1	6	3	3	4	4	1	1	1
עפרה	14	6	3	3	5	5	2	2	1	1	1
כנרת	18	7	5	2	1	1	3	3	5	1	1
הירב	17	1	1	-	-	-	4	4	1	9	1
אריאל	15	-	-	-	-	-	1	1	-	6	1
סה"כ	254	124	66	58	66	66	25	8	17	3	3

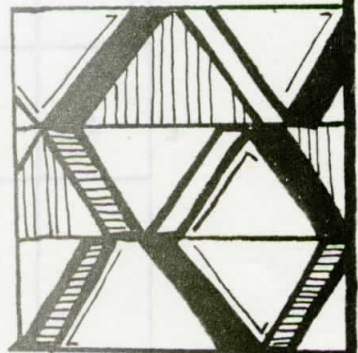
נריל בד עטר
 ז"ל
 (7 בכיתה י"ב)

עוז לשינוי בפרס ניוון

לפני מספר שבועות השתתפתי ביום עיון מאוד מעניין באוניברסיטת חיפה, בנושא: "שינוי בקיבוץ".

היתה השתתפות רבה, כ-400 חברים הגיעו מכל רחבי הארץ ונציגים כמעט מכל משק. היום, כנראה, ברוב המשקים כבר לא שואלים יותר האם יש לשנות דברים, אלא מה ואיך לשנות אותם.

אינני רוצה להיכנס לכל הפרטים והנושאים שהושמעו שם והיות ומצאתי מאמר של חבר גבעת ברנר (בעלון "הקיבוץ החדש"), אשר מביא - לדעתי - את תמצית הדברים, שהם בהחלט חומר למחשבה - הריהו לפניכם:

רות גולד

משהו קורה אצלנו סוף סוף. כן, משהו מתחיל לזוז. מתחילים לשים על סדר היום התנועתי והמקומי את הצורך בחשיבה רחוקת טווח, הצורך בתכנון כולל ויותר מכך - הצורך בשינויים בסיסיים במערכות שונות. מה שחברים לא מעטים מלחשים ביניהם ליד שולחן האכילה, על המדרכה ובחדרי חדרים ("העסק לא דופק", "השיטה לא עובדת") הופך לתחושה כוללת ורחבה. השימוש במונחים השונים של "איכשהו נע-בור את העניין בשלום" או "הקיבוץ חזק מכל מציאות" הופך ללא רלוונטי מול המציאות העכשווית והעתידית. זהו, לדעתי, תהליך בריא וטוב. זוהי תחילתה של מודעות, שקיומו של הקיבוץ אינו מובטח אם לא נעשה משהו להתאמתו למציאות החדשה ולצרכים החדשים של חבריו.....

התקופה בה יכול היה הקיבוץ הבודד לקוות שתמיד יהיה מי שיצילו ושעתידו מובטח בכל מקרה, תהיה התנהגותו אשר תהיה, עברה או תעבור מן העולם. אלה שיידעו למצות את הפוטנציאל האנושי שלהם, לרכז מאמץ, לשתף פעולה עם אחרים באזור, ישרדו כנראה. גמישות, תכנון, יכולת למידה ויכולת לשינוי מהיר ישחקו תפקיד חשוב ביכולת ההישרדות. הסומכים על המחר, הרואים בקשיים גל חולף, המקווים לטוב והסומכים על אחרים, לא ישרדו.

קיימים שני סוגי שינוי: הראשון הוא שינוי הבא לשפר מערכת קיימת בלי שהמערכת עצמה תשתנה. השני הוא שינוי שבו המערכת עצמה משתנה. מה שנחוץ אצלנו, במספר תחומים, הוא שינוי מהסוג השני. כן, אני יודע שזהו תהליך כואב ומעורר חרדה, התנגדות וכעס. רבים מעדיפים להתכחש ולהתעלם מהצורך בשינוי כזה. הם מעדיפים מצב כואב אך מוכר על פני הלא ידוע.

אלה שיצביעו על הצורך בשינויים בסיסיים יואשמו בכפירה, אלה שיצביעו על כיוונים חדשים יואשמו בהרס הקיים. התהליך מוכר בתחומים רבים (מדע למשל). אולם כיום, ככל שנקדים לקבל את העובדה, שהקיבוץ הפך להיות בלתי-משמעותי לגבי רבים מחבריו ובניו ובלתי משמעותי לגבי שליחותו הציונית, כך נהיה מסוגלים ביתר קלות לחפש דרכים בלתי-שגרתיות להחזיר לקיבוץ את המקום שהיה לו ויכול להיות לו בליבם של חבריו ובעיני הציבור שמחוצה לו.

הקיבוץ כמערכת ערכית חייב לשמור על ערכיו הבסיסיים (שיתוף, שוויון, ערבות הדדית, עבודה עצמית); עליו לתת להם פירוש ההולם את צרכי חבריו ותפיסתם היום והעיקר, לתת להם ביטוי מוסדי ארגוני, ההולם את צרכי תקופתנו. הקיבוץ עומד כיום במבחן שאינו כלכלי בלבד. המשבר הכלכלי ודאי יאיץ שינויים מרחיקי-לכת, שיאפשרו לקיבוץ לשרוד בסביבה כלכלית המבוססת על תחרות, טכנולוגיה מתקדמת, שינויים מהירים בשוק וחוסר יציבות לטווח ארוך. אבל המשבר הכלכלי יכול

(עוז לשינוי - המשך)

גם לעצור שינויים דרושים עקב הדגש המוגזם על בלימה ועצירה והצטמצמות. המשבר הכלכלי אסור שיסתיר מעינינו את המשבר הערכי-חברתי העמוק בו נתונים קיבוצים רבים וחברים רבים בקיבוצם. התקנת תקנות ותקנונים, ארגון תור כזה או אחר אינם עוד פיתרון; יתר על כן, ככל שתחזק אמונתנו שניתן להתמודד עם הבעיות בכלים הישנים, כן יעמיק המשבר ויסתבכו הבעיות עוד יותר.

במצב הקיים המשאב היקר ביותר שלנו הוא המוח הקיבוצי (כסף ממילא אין לנו). טיפוח כושר החשיבה והיצירה נחוץ לנו יותר מתמיד. עלינו לרכז את מיטב הכוחות היצירתיים והחושבים. נחו- צים לנו כעת הכוחות המורדים והספקנים, אלה המסוגלים לצאת מהתלם, להתעלות מעל לדפוסי החשיבה המסורתיים ולהציע רעיונות וכיווני דרך, שייראו ודאי תחילה "משוגעים", "לא קיבוציים" (ראה לינה משפחתית, בי"ס אזוריים, תקציב כולל) אך טומנים בחובם את הדרך לעתיד. לגיטימציה ועידוד לניסויים חדשים במערכות-קקיבוץ בודד, באיזור, במסגרות תנועתיות וכו'. (ההדגשה של מערכת ד"ה)

אלה העומדים בראש מערכות קיבוציות אינם יכולים עוד להסתפק בתפקידם המסו- רתי כשומרי החומות ומסיימי תפקיד בלא פגע. הם חייבים לשלב בפעילותם חשיבה לטווח ארוך, תכנון ובניית כלים שיעסקו באסטרטגיה של שינוי. רוטציה קצרת-מועד היא, על כן, לרועץ בתחומים מסויימים. ולבסוף, נחוץ לנו חזון שיתן משמעות לחיינו, חזון שיתן כיוון לדרכנו ויאיר את דרכנו בחשכה.

עמיר לוי - גבעת ברנר

מחניים 27.12.87

ה ז מ נ ה

הננו להזמיןכם מטעם ארכיון מחניים למפגש מוקלט של אנשי היישובים שהשתתפו במלחמת השחרור באזורנו.

הפגישה תתקיים בשבת 9.1, מ-5.00 אה"צ עד 7.30-8.00 בערב, במועדון קיבוץ מחניים (בכניסה לחדר האוכל) בנוכחות חברים מהמשק.

בברכה - נחמה דרומי.

אם הנך מעוניין להשתתף, נא להירשם בלוח שליד המזכירות.

לכל מי שהיה באיזור בתקופת מלחמת השחרור

מתחילת
העיתון

התעוררות הקהילה

ביום ג' האחרון נפגשו 20 חברים בשיחה על המצב בשטחים. במשך חצי השעה הראשונה של המפגש נפתחה הדלת שוב ושוב ועוד חבר נכנס, "יצא מן הארון" של השלמה עם ה"סטטוס קוו". הגיעו נציגים מכל שכבות החברה וכאלה שסיימו עכשיו את השירות הצבאי, ותיקים וכל התחנות באמצע. ביחד ביטאנו את חרדתנו העמוקה מן האירועים של השבועות האחרונים. כאיש אחד הסכמנו, שאין כבר עמדה בויטרליות: מי שלא פועל כדי שנפסיק לשלוט בעם אחר בשטחים, מי שלא פועל נגד המצב, נותן את ידו להמשכו. או שאתה חלק מהפיתרון או שאתה חלק מהבעיה. מיגוון של דיעות בא לידי ביטוי לגבי מה עלינו לעשות. למרות זאת הגענו לסיכום מגובש, אשר מתחלק לשלושה סוגים של פעילות:

א. עכשיו: מחר, יום שבת, נצא לראש-פינה, כדי להפגין את התנגדותנו לסיפוח ולשליטה המתמשכת בעם הפלסטינאי בשטחים. נפגוש את העם העובר בדרך ונגיש כיבוד; נזמין חברים מטובה ומקיבוצים באזור.

ב. בקרוב: נארגן שיחה לקהילת כפר הנשיא, שבה נשאף לקונצנזוס על המצב בשטחים ובארץ בכלל. המטרה היא לגבש, במידה שניתן, עמדה קיבוצית לגבי המצב ואפילו לקבל החלטות אופרטיביות בעניינים אלה.

ג. פעילות פוליטית ואזורית: נתארגן במשך החודשים הקרובים, יחד עם אנשי האזור המעוניינים, כדי לפעול בצורה פוליטית ושיטתית. ניצור קשר עם המנהיגות של מפלגת העבודה וגם מפלגות מתקדמות אחרות, ונתכנן פעילויות ביחד. נתחיל לפעול כגרעין של פעלתנות רחבה ועקבית.

הכוונה שלנו ליצור אירוע שיתן לנו הזדמנות להפגין את עמדתנו בצומת המרכזי של הגליל (ראש-פינה) וגם לשוחח עם כל מי שיעצור להיות איתנו. יש האומרים שהפגנה כזאת רק מספקת את הצרכים של עצמנו. אפילו אם זה נכון - ואינני מאמין שזה כך - אז מה? גם חשוב שתהיה לנו הזדמנות להתבטא ביחד, לפגוש את העם ביחד, ליצור ביחד.

אנו מזמינים את כל בית כפר הנשיא לקחת חלק בהפגנה - אם זה לעשות שלטים, לאפות עוגות לדוכן או לבוא לראש-פינה עם הילדים. אי-אפשר לא לעשות משהו, חייבים להתחיל איפה שהוא. בואו נתחיל ביום השבת.

י ו א ב

לקראת "ערב חורף", שעומד להתקיים ב-29.1.88, אנו זקוקים ל-

כריות, שטיחים, שמיכות, "54"יים - כל אלה בהשאלה לערב המיוחד הזה. מדובר בפריטים שאינם במצב הכי טוב ושלא איכפת לכם לתרום אותם לערב אחד.

כל התורם - יבורך ומוזמן להתקשר אלינו.

נעה, זהר או שושי

בתודה מראש

ה"ל

במצפה שלם

30.12.87

לכולם שלום!

ארבעה חודשים עברו עלינו בביתנו החדש במצפה שלם. כפי שהבטיחו לנו, החורף אכן יפיפה בים-המלח. מזג-האוויר נעים עד קריר, בשעה שאצלכם קר ורטוב. גשם יורד כאן לעיתים רחוקות וכשהוא יורד סוף סוף, נוזלים גם המצו-קיס סביב במפלי-מים דקיקים או עבים. כשאתם שומעים ברדיו שכביש עין-גדי-יריחו סגור, אנחנו עדים פה לשיטפון בדרג'ה או בקדרון ומי שלא ראה שיטפון במדבר לא יודע חוויה מהי. השטפונות האלה הם מרשימים מאוד, אך גם מסוכנים ביותר. יום אחד בסתיו חזרנו מכפר הנ-שיא למצפה שלם ומצאנו את הביקעה מוצפת מים. רק מאוחר יותר הסתבר לנו ששעה קודם נסחף איש המילואים בואדי קלט. למוחרת ירדו בעין-גדי 30 מ"מ גשם בשעתיים וגושי ברד בגודל של ביצים. נחל דוד ונחל ערוגות נשטפו וה-שמורה נסגרה לכמה שבועות. הכביש נמלא כולו בסלעים וסחף ובמקום אחד התרומם הר חדש על הכביש. אנחנו (הגיבורים) יצאנו עם טיולית המרצדס שלנו לחלץ תיירים שנתקעו שעות רבות במרחצאות הגופרית. ושוב הרגשנו שזכינו לחוויה מיוחדת במינה.

מסביב אנו מוקפים תמיד בספארי שלם. יעלים וצבאים חיים ממש מעבר לגדר המערכת ובלילה אפשר לפגוש על הכביש צבועים, שועלים ונמרים (האחרונים מעיזים לפעמים להיכנס עד מרכז הקיבוץ וזה לא נעים).

החיים שלנו פה נכנסו לשיגרה. למי שלא הבין את העניין - אין אנו נושאים בשום תפקיד מרכזי בקיבוץ הזה, אלא עושים יום עבודה, פעילים בוועדות ומייעצים עצות טובות. גבי עובד במוסך ומטייל לו במדבר כנהג טיולית. הוא אוהב את הנהיגה ואת העבודה עם התיירים הגרמנים, היפנים והאנגלים. מטפל בהם יפה ואחר-כך מקבל מהם טיפים דולריים נאים, אותם (למרבה הצער) הוא מוסר לקופה. התיירים הישראלים הרבה פחות נחמדים ולאו דווקא בגלל הטיפים. אלה יש להם רק דרישות ואפילו תודה ושלוש אין הם אומרים בסוף.

אני עדיין בבית התינוקות. בטיפולי 3 תינוקות בני 9-11 חודשים והעבודה איתם בהחלט לא קשה מדי. אבל ברור שזה לא היעוד שלי בחיים ואני די מתגעגעת לבית-הספר.

קיבוץ מצפה שלם הולך ומתפזר. נשתלים עצים ודשא ואם יישאר מי שיסמור עלי-הם, יהיה פה יום אחד יפה מאוד. עם זאת הוא לא חסר צרות צרורות. הנה, למשל, היה גנון יפה, תוסס ופעיל ובו גננת ושיבועה ילדים נחמדים. בעקבות עזיבת משפחות וילדי-חוץ נשארו בו 2 ילדים בלבד. עצוב מאוד לבוא בבוקר לבית-ילדים שכזה. איש לא רוצה לעבוד בו וההורים מצוברים ומתרחקים ומהרהרים הרהורים נוגים באשר לעתידם במקום. גם בפעוטונים הצעירים יש מחסור במטפלות ומערכת החינוך הקטנטנה נשענת חזק על הנחלאיות.

(בחורף במצפה שלם - הנשר)

בקיבוץ הזה יש כיום 21 ילדים בסך-הכל, כשהרבעיה שלנו מהווה 20% מהם. למרות הכול אינני מרגישה שהם משתעממים כאן. כל ערב הבית שלנו מלא ילדים ותחת פיקודם של אור ורינת בונים מחנות מגרנטאות ומשחקים משחקי חברה קולניים מחוץ לחדר-האוכל.

אנחנו משתדלים ללכת למרבית האסיפות ומלבד עשן הסיגריות הסמיך המתאבך שם אני מוצאת אותן מעניינות מאוד (בכפר הנשיא הופענו, בעיונותינו הרבים, רק לעיתים רחוקות באסיפה). הנושאים שמעסיקים אותם נראים לנו מוזרים לפעמים, וכל נושא הוא כבד משקל ומשאיר אחריו התמרמרות ומשקעים. לדוגמה - נעילת האקונומיה והמקרה. הרוב יעברו את הגזרה בשלום, אבל יהיה גם מי שיגיד "אז אם ינעלו את המקרה, אני לא ארגיש פה בבית עוד ואלך למקום אחר". כי זאת עליכם לדעת - במצפה שלם הכול פתוח. הכלבו (מקביל למכולית), האקונומיה, הספריה, חנות הבגדים, מחסן הכלים של החצרן וכו'. מי שלא יכול להתאפק עד לשעת הפתיחה הרשמית רשאי לפתוח ולקחת (ולרשום, אם הוא מספיק ישר), שאם לא כן החברים לא ירגישו פה בבית. ומאוד קל לקום ולעזוב. לכל אחד יש משפחה אי-שם בארץ, מחצית החברים רווקים וכולם צעירים. איום העזיבה מרחף באוויר ומונע מהחברה ללחוץ על אנשים ולהשליט סדר.

אני רוצה לברך כאן את כל ההורים לתינוקות החדשים (אילו רק יכולתם להדביק את המשפחות במצפה שלם. אצלנו יש בקושי היריון אחד באופק). ומזל טוב מיוחד לסבתא מינה להולדת הנכדה. שתדעי הרבה נחת ממנה.

תודה לאלה שכתבו לנו. נשמח לכל מכתב וכמובן לכל ביקור. זיכרו, אנחנו יושבים על דרך המלך לאילת במקום הכי יפה בארץ.

להתראות

נ ו ר י ת

עתיד ביה"ס - תיקן טלית

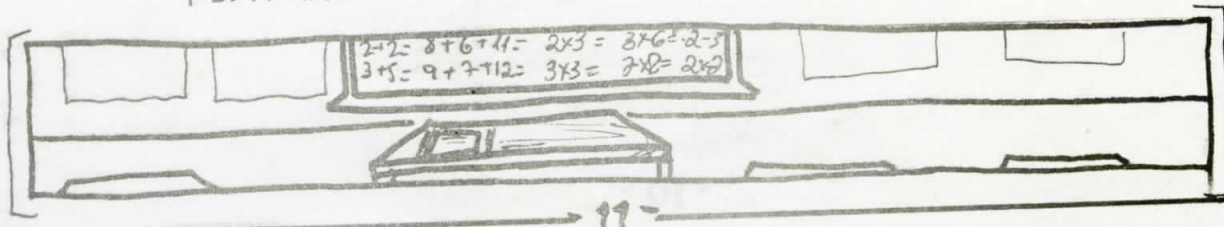
בדיווחה של ג'וליה מלפני שבוע על הדיונים לקראת האסיפה השתרבבה טעות. ג'וליה דיווחה שבדיקתו של קולין העלתה שמבחינת העלות לא יהיה כל הבדל בין "מבוא גלילי" לבין כפר הנשיא. הנכון הוא, שקולין מסר שיהיה הבדל של 4 ימי עבודה, כלומר חיסכון של 4 עובדים (מתוך 10 בערך שאנו מעסיקים היום בהוראה). ההבדל הקטן הזה הוא מאוד משמעותי מן הסיבות הבאות:

א. אם מחשבים עלות של עובד ב-10,000-15,000 ש"ל שנה, הרי שהחיסכון יהיה של 40,000-60,000 ש"ל.

ב. כשמדברים על עלות ביה"ס, מרכיב העבודה מהווה 80% מן העלות, ולכן ברור שבמה שנוגע לסעיפי הוצאה האחרים (20%) המכסים ציוד לימודי, כספים, טיולים וכו' - בהם אמנם אין הבדל. ההבדל המשמעותי בהצטרפות לבי"ס גדול יותר הוא בחיסכון במורים.

ג. 4 ימי העבודה שיתפנו כתוצאה מן המיזוג יוכלו להיכנס למעגל הייצור שלנו ואולי אפילו יפתרו את בעיית בתי הילדים שנשלחים הביתה בשעה 14.00, בגלל חוסר עובדים.

תמר וולפין

בספריה

סיכום שנת 1987 מראה, שהושאלו מהספריה 11,575 ספרים, מהם 8,557 באנגלית ו-3,018 בעברית.

נמשכת התופעה של אובדן ספרים, הן מהספריה והן מחדר העיון וכמו כן התופעה של אגירת ספרים אצל מספר קוראים והחזקתם זמן רב. דבר זה גורם להמתנה מיותרת אצל חברים אשר מחכים, בלית ברירה, עד שהספרים המבוקשים חוזרים לספריה, ומעיד על חוסר התחשבות בזולת.

הקורס שאני משתתף בו (יום בשבוע) מבוסס על תוכנית שנקבעה על-ידי ארגון ספרני ישראל, ולדעתי סובל מאקדמיזציה והתעלמות מהצרכים של ספריה ביישוב הקטן. עד עתה, נסיונותי לשנות משהו בעניין עלו בתוהו - כנראה שגם בעניין זה אי-אפשר לנצח את ה"אקדמיה", אפילו שברור שהיא מחשיבה מאוד דברים טפלים וחסרי כל חשיבות.

אנו ממשיכים לקבל מדי פעם ספרים באנגלית מידידנו בצרפת, מר ארתור פוליא-קוף, שביקר אצלנו אשתקד.

בוצעה עבודה נאה בנגריה של 50 מגירות לכרטסת, במקום קופסות הנעליים שמקומן לא יכירן בספריה, ועדיין מקווים שבעתיד הלא רחוק תתגשם תקוות כל ספרן שהיא מיחשוב הספריה העשירה שלנו.

קריאה נעימה
מ א ר

המדור לידיעת הכביסה

ושוב אתכם, מתוך תקווה שגם אתם איתנו.

הפעם לקחנו על עצמנו להסביר את משמעות קיומם של שני תאים לבגדים סינטיטיים. האחד קיים במבואות הכניסה, התא השלישי מלמעלה. השני נמצא למטה, ליד "סינטיטי ילדים". שני התאים לסינטיטי - על שום מה ולמה? מהו השוני ביניהם?

נתחיל בתא המקורב לכניסה. בעיקרון הוא תא לבגדים סינטיטיים, המיועדים לעבור כביסה חמה. המדובר הוא בפריטים בעלי הרכב סינטיטי, מבד חלק, כגון חולצות, מפות שולחן סינטיטיות, פיג'מות וכיוצא בזה.

התא השני מיועד לפריטים סינטיטיים בכביסה קרה. המדובר ב"טישרט"ים למיני-הם, מכנסים וחולצות טרינינג, כל מה שעשוי מסיב סינטיטי (גם אם הוא משולב בסיב כותנה). יוצא מן הכלל הוא הסיב הסינטיטי הקרוי אקרילן או אקריליק, עליו נספר בשבוע הבא.

שבת שלום מהמכבסה

פִּינַת הַסֵּרֶס הַשָּׁבוּעִי

שם הסרט: שליחות קטלנית THE TERMINATOR

בימוי: ג'יימס קמרון

משחק: מייקל בין, לינדה המילטון, ארנולד שוורצנגר

לעיתים, כאשר אני בא להמליץ על סרט, אני נזקק לשירותיו של סרט אחר. הפעם הגיע תורו של "מקס הזועם". אני מצהיר בזאת שמאז "מקס הזועם" לא ראיתי סרט שהגיע לרמתו, עד שראיתי את "שליחות קטלנית".

זהו סרט מדע בדיוני מותח ביותר, עם הרבה פעולה ופעלולים - וגם תסריט, שבני-גוד למה שקורה בסרטים מהז'אנר הזה - הוא על רמה שאינה מתייחסת לצופה כאל פגוע-מוח.

ובכן, במה אנחנו עוסקים? בשנת 2029 - לאחר מלחמה גרעינית - משתלטות המכונות על העולם ומשמידות בחדווה מרובה את אחרוני בני האנוש. מנקודת זמן זו נשלח אחורה לשנת 1984, המחסל, שהוא חצי אדם חצי מכונה, כדי להרוג אישה צעירה בשם שרה קובר, שעתידה ללדת את ג'ון שברבות הימים עתיד להיות מצילה של האנושות. אחרי "המחסל" עוקב קארל ריז, לוחם גרילה מתקופת המלחמה במכונות, שמחליט להציל את שרה דנו. כאמור, הוא מצליח להציל אותה מההתנקשות הראשונה ומכאן ואילך מתפתח סרט מרדף עוצר נשימה, עד לסצינה האחרונה. מי שמפחד, כמוני, מכל דבר מתכתי חושב, החל בטוסטר וכלה במחשב, ימצא את הסרט מרתק ביותר, ואפילו מפיל אימה. לאלה שהשם שוורצנגר מייצג סרטים אחרים אני רוצה לומר, שרגע נפילתו של שוור-צנגר לתוך המאה ה-20, עירום כביום היוולדו, במעין לידה חדשה, הוא רגע קולנועי רב השראה.

בקיצור ולעניין - מי שאוהב את "מקס הזועם" ימות גם על הסרט הזה.

ו. ש (וורצינגר) סרטים

חפץ חבלני?

לאור המאורעות האחרונים הקורים בארץ בשטח החבלני (מעטפות-נפץ, חפצים חשודים וכו')

החברים מתבקשים לא להשאיר חבילות, תיקים ללא זיהוי ושם במקומות ציבוריים או בפתח בתים.

אנו מפרסמים בקשה זו בעקבות מקרה שקרה כאן לפני מספר ימים וכך היה: החבלן המשטרתי נקרא למשק אחרי גילוי חפץ חשוד בפתחו של בית פרטי. התברר כי היתה זו חבילה מיועדת לדיירים שאלמוני השאיר ללא סימן זיהוי.

טוני ינטיס

קליטה מסוג חדש-יזען?

קטעים ממאמר בירחון ברית התנועה הקיבוצית

... בסוף 1986 היו לנו ציפיות גדולות, שנבעו מהשינויים שחלו בתהליכים הפוליטיים הפנימיים והחיצוניים בבריה"מ, הן לגבי הנושא הספציפי שלנו והן לגבי יחסי בריה"מ - ארצות המערב. בעובדה שכמעט כל אסירי-ציון שוחררו וקיבלו היתרי-יציאה וחלק גדול מהמסורבים לשעבר נמצאים כבר איתנו בישראל - נתנה לנו יסוד להניח שתהיה עליה גדולה לישראל. בהתאם לזאת עברה כל מערכת הקליטה בארץ היערכות חדשה, כוונתי למימסד הממשלתי, הסוכנותי, הארגונים השונים ובתנועות הקיבוציות.

לצערנו ציפיות אלה לא התממשו ולא באנו על סיפוקנו המלא, בראש ובראשונה בגלל הנשירה הגדולה. יחד עם זאת יש לציין, שמספר העולים מבריה"מ בספירה שנתית הינו יותר גדול מאשר העליה מכל מדינה אחרת (נחמה פורתא).

הטיפול בעולים חייב להיות טוב ככל האפשר, גם כאשר ישנם עולים מעטים!

בחודש מאי 1987 קיימנו סמינר לפעילים ב"אפעל". השתתפו בו 60 חברים וחברות מכל התנועות הקיבוציות. יש לנו כ-15 קיבוצים המאמצים משפחות מסו-רבי-עליה ומקיימים עימן קשרים ענפים בהתכתבות, משלוח חבילות, קשר טלפוני, קבלת פנים בשדה-התענפה בעת הגיעם לישראל. כמו כן ישנה פעילות ענפה באירוח קבוצות עולים בשבתות ובימי חול, מקיימים מעין "יום עיון לעולה" בנושא "החיים בקיבוץ". אגב, פעילות זאת מאוד מבוקשת ואני ממליץ לקיבוצים להתקשר איתי בנדון. זו פעולה מבורכת ואינה מסובכת לביצוע.

ואשר לשאלה החוזרת על עצמה מדי פעם, מדוע אין עולים מבריה"מ מבקשים להצטרף לקיבוץ? השאלה לכאורה פשוטה, אך התשובה מורכבת:

בתחילת היציאה הגדולה מבריה"מ בשנות ה-70 לא היה לעולים מידע מספיק ונכון. הקיבוץ נראה בעיניהם, פחות או יותר, בדמות "קולחוז" ודבר זה כשל-עצמו גמד את שאיפתם המוחלטת "לצאת לחופשי", להשתחרר מן המסגרת הקולקטיבית-הטוטליטרית ולהיעשות "עצמאי", "מערבי". בשנים האחרונות, לאחר הגעתם של צעירים, לאחר מפגשים וביקורים - נוצרה פתיחות גדולה יותר ותדמית הקיבוץ בעיניהם השתנתה והחלה להיות קרובה יותר למציאות. קיימת למעשה התשתית ההס-ברתית שמאפשרת לגשת לביצוע נסיון קליטה של משפחות צעירות, שיביעו את רצונן לנסות ולהכיר את הקיבוץ כדרך חיים מתאימה עבורן.

אנו עומדים בפני ניסוי כזה בחודשים הקרובים ונבוא בדברים עם קיבוצים שיביעו את נכונותם לקלוט וכן נספק חומר מידע לעולים. כל הפעולה תיעשה בחסות ועדות הקליטה של התנועות הקיבוציות בהתאם לקריטריונים הקיבוציים המקובלים.

חושבני שזה נסיון מעניין ומחוייב המציאות. נסיון העבר שלנו מלמדנו שבכל תקופה, מאז קום המדינה, השתתפנו במאמצי הקליטה, הן בקליטה ישירה בקיבוצים והן ע"י פעילות חברינו בקליטת העליה מחוץ לקיבוצים...

יוסף יהלום
יועץ למסן יהדות ברה"מ

במדור הבריאות

הלום, כשאחרי דו"ח המזכירות העיניים והאוזניים פובות למרפאה ואנשים גם שואלים - "מה בטע ענשה?", החלטתי להקל עליכם ולהסביר.

קודם כול, בספר של התק"ם על ניהולים וכו' בבריאות בקיבוץ כתוב (והסבירו בקורס):

המזכירה הרפואית במרפאה קיבוצית תהווה חלק מן הצוות ותהיה כפופה לכל חוקי האתיקה הרפואיים (סוד רפואי וכו') ותסייע בהעלאת רמת שירותי הבריאות לאוכלוסייה כולה. למזכירה הרפואית אין שום סמכות או רשות במטופלים."

עבודתי מתנהלת כך:

1. הזמנות

הזמנה מגיעה אלי ...

- (א) אני מוסרת לאחות
- (ב) מודיעה לרופא
- (ג) מודיעה לחבר
- (ד) רושמת ביומן
- (ה) רושמת באלפון, כי חברים לא תמיד זוכרים את תאריך ההזמנה ואז יותר קל למצוא אותו.

(ו)

מכניסה את ההזמנה במעטפה שעל גבה רשום שם ותאריך ומתייקת לפי התאריך. בסוף החודש אני מזמינה אף כל טופסי 17 (בשביל זה אני ממלאת ט' 22 לכל בקשה) ומחלקת אותם לחברים עם ההזמנה. באותו זמן אני בודקת, אם יש צורך בתוצאות בדיקות או צילום, מכתב מהמרפאה, צ'ק דם וכו' ופונה לאחות לפי דרישות הנ"ל, כדי להכניס למעטפה. בזמן האחרון אני גם מכניסה מכתב לרופא המטפל בחוץ מהרופא המטפל בבית, כדי לקבל הערכה והמלצה לטיפול (לאט לאט עונים לפי זה ונוצר קשר בין הרופאים). לדעתי, זה שינוי לטובת כולם והרופא שלנו מרוצה שהתחלנו בכך, לפי הצעתו.

שבוע לפני שהחבר נוסע לפי ההזמנה אני מחלקת פתק להוצאות ופרטים על תח-בורה, אם זה נחוץ, ואם יש צורך לקחת צילום אני מזכירה לחבר לבוא יום לפני נסיעתו לקבלו.

2. תוכניות

בימי רביעי אני יושבת עם האחיות, כדי לעבור על היומנים שלנו ולבדוק אם אין שינוי או חוסר וכו' וכך כל הצוות בתמונה בקשר לשפוע הבא. ואז אני מכינה תוכנית לשבוע הבא, מוסרת לסדרן העבודה פרטים על מי שעומד לנסוע ונהגים דרו-שים, לאן נוסעים ומתי. אני רושמת בספר התחבורה של בריאות וגם ביומן קטן שאני מחזיקה בבית, כי הרבה פעמים סדרן התחבורה מתקשר איתי בערב.

3. הדפסות

חברים מביאים הזמנות שעליהם לבוא בעוד 5 חודשים או בעוד שבועיים ועלי לשלוח מכתב ולבקש הזמנה בהתאם לכך.

אני מדפיסה מכתבים בשביל הרופא ומאז שהתחלתי לעבוד אה"צ, בהתאם לשעות הקבלה אצל הרופא, זה מוצלח מאוד, כי יש לנו קשר ישיר; כל הדפסה הקשורה לענייני בריאות, הודעות דו"חות, רשימות וכו'. מפעם לפעם אני כותבת תזכורת שעדיין הזמנה לא הגיעה.

4. עבודת צוות

אנו יושבים בסוף כל שבוע ומתכננים את השבוע הבא - מחליטים מי בתורנות, מי עושה עבודה יזומה, כגון פעולה עם ילדים, עם חברים בגיל מסויים וכו' וכו'. ביקורי בית עושה בדרך-כלל האחות שבתורנות בערב, כדי שיהיה לה מידע על מה שקרה במשך היום. פעם בשבועיים אנו יושבים עם איליין לשם אינפורמציה, בירור בקשות, הסברים וכו'. הצוות נפגש כמה פעמים בשבוע ומוסרים לו על רופא שיבוא או שיש צורך להזמין, מדברים על פעולה מסוימת, מזווחים על חולים בבית-חולים וכו' (על כל מי שאושפז אני מוסרת לאיליין).

התחלנו לארגן ישיבות צוות של הרופא, האחיות והמזכירה. הרופא בוחר נושא אחד, האחיות אחד ומשאירים זמן לשאלות ובירורים על מקרים וכו'. התחלנו בכך לפני כחודשיים וזה מאוד מוצלח. נפגשים בבית של אחד מהצוות והאווירה טובה.

5. הבראה

איליין מוסרת אם אישרו למישהו לנסוע להבראה. אני מתקשרת עם החבר, אם הוא לא מגיע אלי ומסדרת לו מקום לפי רצונו בקו"ח.

6. דיאטה

אחות או איליין או החבר בעצמו מוסרים לי על דיאטה, מה וכמה זמן וכו' ואני מטפלת בנושא.

7. תחבורה

חוץ מהתוכנית מראש, מיד כשאחות מחליטה לשלוח מישהו לביה"ח - "עמוד דום!" אני מתקשרת עם הסדרן. אם אין לו וילי, הוא מסדר נהג אחר ואני מסדרת אוטו ומו-דיעה לסדרן התחבורה (זה סידור של ניל כיום). היו סדרני תחבורה שרצו שאתקשר איתם קודם (לכל אחד השיטה שלו).

8. ביקור חולים

אם נחוץ לשבת על-יד מאושפז בביה"ח, אני מתקשרת (בד"כ בערב) עם כל המתנד-בים לעזרה וגם לנהגים המוכנים לנסוע בלילה.

ביקורים רגילים אצל מאושפזים הם בידי המשפחה. אם יש יותר ממאושפז אחד בביה"ח משתדלים להגיע להתאמת התחבורה לכך.

9. בדיקות

יש רשימה של חברים שצריכים לעשות בדיקת דם פעם בחודש ואני שולחת להם פתק הזמנה ורושמת בספר הבדיקות, כדי שהאחות תדע מי בא ולמה.

10. צילום ניירות

הצורך לצלם מכתבים של רופאים, סיכומי מחלה וכו' הולך וגדל, וזה לא פשוט עד שנקבל פעם מכונה משלנו. אינני יכולה להשאיר ניירות לצילום, כי כל דבר הוא אישי בהחלט.

יש משחק כזה: אם המכונה אצל דליה לא פועלת, יש מכונה במשרד של ג'קי. אם אינני שם - אין בעיה. אם הוא לא שם וג'קי לא שם ואין במקרה מישהו מהנהלת החשבונות שאני יכולה להפריע לו - אז מה לעשות? רק השבוע קיבלתי סוף סוף אישור מג'קי שבמצב כזה אוכל לצלם בעצמי (הידד - אמא שלי תמיד אמרה

⬅ If you don't at first succeed try & try again!)

11. כללי

(א) לפי דרישת הרופא אני מזמינה צילום בטבריה. זה הולך בסדר, אבל אם אני צריכה להוציא צילום מבית-החולים, החבר צריך קודם לחתום על ויתור על סודיות. (חברים כדאי לצלם בטבריה!)

(ב) מישהו מגיע למשק - מועמד קליטה, בן התחתן עם מישהי ממקום אחר, הורה שהיה גר בארץ וכד' - אני צריכה לקבל מהם אינפורמציה (נוסף למה שיצחק עדר מוסר בקביעות), כתובת אחרונה, כתובת של קופת-חולים - ואז אני ממלאת טופס ושולחת לקו"ח טבריה. הם שולחים לסניף קו"ח הקודם, משם מחזירים לטבריה, ומ-טבריה - אלי. לפעמים זה בסדר, אבל לפעמים ההתכתבות והטלפונים נמשכים שנה. ואם מישהו היה בקו"ח מכבי, גיליתי שהכי מוצלח הוא שמישהו מהמשפחה נוסע ישר למקום ומקבל את התיק.

(ג) אם מישהו צריך לעשות אמבטיות בחמי טבריה - יש טיפול שלם: להזמין תור אצל הרופא, אם הוא מאשר - להזמין תורים שם והרבה פעמים זה דורש סידור תחבורה. (ד) הורים שצריכים ליווי - אני מתקשרת עם המשפחה ואם יש צורך מתייעצת עם ועדת ההורים.

(ה) עזרה מ"יד שרה": לפעמים זקוקים לציוד משם ואני מתקשרת (זה טלפון בערב) ומסדרת נהג, כסף וכו'.

(ו) רופאים מבחוץ. עוסקים לפי שעה בבדיקות גיניקולוגיות, בדיקות שד, דם סמוי ועכשיו גם שגרתיות.

רושעים את מי להזמין, מי היה, מי לא הגיע, מי צריך תור מיוחד לפי בקשת הרופא/האחות וכו'. יש לדאוג לשלוח הזמנות, למסור רשימה לאחות, לשלם לרופא. כל זה הולך טוב מאוד.

סיכום

מטרתי היא לתת שירות טוב, לפי יכולת המשק. מי שמעוניין יכול לבוא ולראות את הכול במקום.

נ ט ע

נ.ב.

אני מוסיפה לבעיות המרפאה: נהג לענייני בריאות. ג'רי היה נהג יותר מ-15 שנה, לכן יש לו קשר עם כולם בקו"ח, ביה"ח וכו'. ועדת הבריאות ביקשה שהוא יעשה ימים בעבודה מיוחדת עד שגבי יחזור. עכשיו, לפני שבועיים ב-9.00 בלילה מסרו לי: "ג'רי לא יעבוד למחרת." חוץ מווילי מירון כוונות לנסיעות. חשבו על ישראל וייס. חיים בסו היה פעמים והגיע להסכם עם איליין וג'קי, לפי דבריו, לעבוד בזה עד שתהיה החלטה על נהג בריאות. כל זה יצר כלגן שלם - עד שבבוקר אחד הופיעו מירון וישראל. איש לא דיבר עם ג'רי - מה דרוש מנהג בריאות ולא סידרו שהוא יכניס את ישראל לעבודה. אז שני "טירונים" יצאו לטבריה ועד שהדבר יסודר - תדעו לכם שאם משהו לא מגיע - לא הרופא אשם ולא האחות. יש מזכירה.... אבל מתי יהיה סדר בהחלטות כנ"ל?

דו"ח מישיבת הועדה לליזוי - הבנין המרכזי

נכחו: פאול, הלך, לך ו., מרקי, אריק ל.
נעדרו: מכאל ד., אירית, אלן א.,
מוזמן: אלק.

התקדמות העבודה

חברי הוועדה שמעו דיווח מפי אלק על התקדמות הבנין.
העבודה על תכניות הביטוח לגג חדר הדחת-כלים, ועל קירות האולם. כמשכת
לפי התוכנית. המרפסת בקומה א' באגף החדש של חדר האוכל עמדה מוכנה ליציאה
והתעורר צורך להחליט על שתי אלטרנטיבות העומדות לפנינו: -

(א) להמשיך בריצוף המרפסת אחרי היציאה
או (ב) לגמור את העבודה ביציאה בלבד, ולהשאיר את הגמר לשלב
מאוחר יותר.

אחרי דיון קצר הוחלט לבצע רק את יציאת הבטון בשלב זה. (מרפסת זו תהווה
תקרה למשרדים שייבנו בעתיד).

לוח מודעות

לפי בקשת המזכיר הזמני התחילה הוועדה בדיון על מכלול לוחות המודעות. כמה
חברים התלוננו שבגלל המחסומים למעברים בקומת הקרקע הם לא מגיעים מספיק
ללוחות המודעות. הם מבקשים למצוא מקום ללוח מודעות זמני בחצי הקומה לפני
המדרגות לחדר האוכל. הדעה של רוב חברי הוועדה היתה שהלוח הראשי צריך
להישאר במקומו בחזית הספרייה, אבל יש צורך לרכז את כל יתר הלוחות למיניהם
המפוזרים בכל אתר אל מקום יותר עוץ ומרוכז.

הוחלט להביא הצעה מפורטת לישיבה הבאה.

תאי דואר

נוכח ההחלטה^{לא} לבצע תוכנית שיפוץ למשרדי המזכירות כעת, קיימת בעייה של חוסר
תאי-דואר. הוחלט להביא לישיבה הבאה הצעות לתוספת תאי דואר במקום הקיים.

תוכנית האולם

בהמשך ללמידת התוכניות שבה התחילה הוועדה בישיבה הראשונה, שמענו הסבר
מפורט על התוכניות לאולם ההתכנסות.

סיורי הסבר לחברים

הוחלט לקיים את הישיבה הבאה בחדר האוכל, כדי לעזור לחברי הוועדה לתכנן
ביעילות את הסיורים לחברים, שיתבצעו תכופות עם התקדמות הבנייה.

רשם - פ א ר ל

ועדת הקליטה מודיעה

שמרדכי ודינה ברור התחילו את תקופת

המועמדות ב- 1/1/88. עם זאת, ימשיך

מרדכי לעבוד בחוץ למשך כששה שבועות

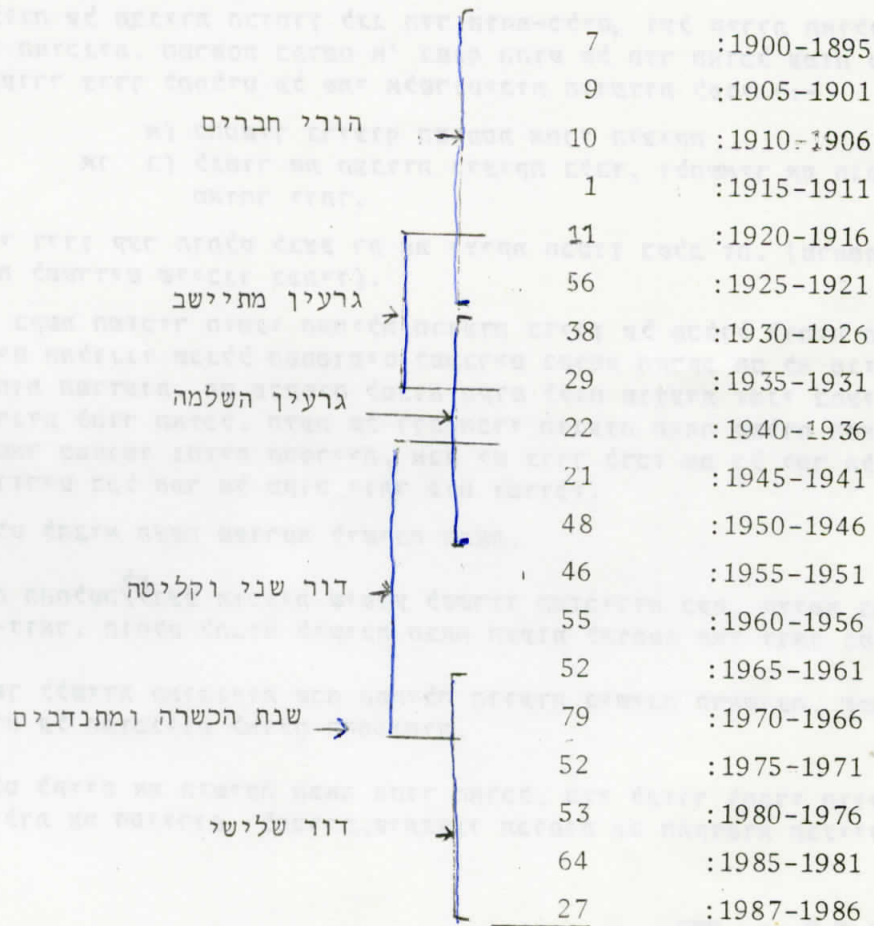
נוספים, ולאחר מכן יצטרף לקיבוץ.

(אוכלוסית כפר הנשיא - המשך)

כהערה לטבלה הבאה הנני יכול לציין בסיפוק, שאין פערים במתח הגילים ושיש חפיפה בין קבוצות האוכלוסיה השונות, ש-1% ממנה נולד עוד במאה הקודמת ושני אחוזים טרם מלאו להם שנה.

ניתוח מתח הגילים

=====

ס"ה 680
=====

יצחק עדר

עקב יציאתי למילואים עופר סוקול יחליף אותי בריכוז מערכת ההגברה. נא לפנות אליו הנדון.

אני מזכיר לכל מארגני המסיבות וכו' שיש להודיע לפחות שבועיים (2 שבועות) מראש, כדי שנוכל לארגן מפעיל למערכת ההגברה.

א י צ י ק

*x*x*x*x*x*x*N⁷שגה*x*x⁷פכ*x*x⁷ת⁷⁷סגל⁷כגN⁷x*x*x*

פיררט האוכלוסיה
=====

לא רציתי לדבר. באמת לא. עשיתי את זה לפני כ-20 שנה ולא ייחלתי שאעשה את זה טוב בנסיבות כל כך

דומות. וורדאי שלא רוצה להופיע כמי שיש לו ~~עניין~~ ^{עניין} שומר סינה למישהו, כביכול.

אבל האספות הן כל כך מנומסות, כל כך מאופקות וממושטעות שהן מחטאיות ומתעלמות להרבה מחשבות

ורגשות. מחטאיות לאמינות, לאמת. מחשבות ורגשות אלה טובעות ביסודי ואני חייב לתת ביסודי זה.

מה גם שאני יודע שיש לי שותפים רבים מאד בזה. רבות שמענו על הדולר ועל שווקים ועל נחונים שונים למכביר. אלה חשובים. אבל לא שמענו על ניהול.

לא אמציא ולא אחדש שהמפתח ~~לכך~~ ^{לכך} הוא הניהול. לא כמושג מופשט. אז טוב: המנהל.

לא ניהלתי בחיי מפעל, כידוע. אך כלום הייתי יכול להיכשל בצורה יותר מפירה, יותר קסטרופית

ממנהל זה? ואם הייתי נכשל פעם כסניטר שלא תפס עכברים, היו שמים אותי אחר כך לתפוש חולדות

או נמרים?

לא, הוא לא איכזב. הוא הרי עשה בדיוק מה שכמעט כולנו ידענו שיעשה. אין אכזבה בטובן זה.

יש אכזבה ודאגה עמוקה וכעס מתפרץ שהחלטנו למכור חלק מהמפעל שלנו ואנחנו מוצאים את עצמנו עם

מפעל נוסף, כושל, עם פי שלושה יותר שכירים ועם חוב רב ^{אין} מי יצילנו? הדבר לא קרה בעצמו. הוא

נגרם. לא על ידי הנסיבות אלא על ידי ראית הנסיבות ^{על ידי} מנהל.

למה הוא מנהל? משום שקבוצת חברים שפעלו בשם כולנו כנגד דעהינו, כנגד דעתם הם, שמו אותו שם.

הם שמו אותו תוך אשליה שכור לא יתנו להפסיד את הכסף שלהם, ^{אני} ~~אשראו~~ שכור אינם עושים כפי

שציפו הם לא פעלו כנדרש וכשהבחינו מה קורה בכל חומרתו הם לא פעלו לעצור אותו. לא הדחו אותו,

לא לקחו את פנקס הצ'קים, לא דרשו חתימה שניה. ביקשו מאותו מנהל שהספיק כל כך הרבה, שהוא יטווה

תכנית הבראה. ומהאספה מבקשים להאמין למשהו, להצביע הצבעת אימון! ^{אני לא יודע}

מבט נוסף לשאלת השוויון בקיבוץ. החבר נלחץ בקצוצים בתקציבו, אולי נדרש לעבוד בגעוסיים, חברים

אחרים מתאמצים מעל ומעבר לחסוך בענפיהם ולהביא אותם לריוחיות יותר טובה, ובצד השני הנהלת

המשק נותנת לחבר אחר אחד לעשות את מה שעשה ללא מחסום אפקטיווי.

במערכת שלנו אין כמעט מושג כמו הסקת מסקנות אישיות. אבל אם הבונים צנרת ימשיך להתקיים או לא,

יש להחליף ^ה המנהל לאלתר ואם לא מקרבנו אז מכור. אני תקווה שכפר הנשיא למדה איזה לקח.

מל"ג

הזקנה
~~הזקנה~~

2 באפריל 2 ביולי 88

חברים יקרים,

לפני כשבועיים התקיימה פגישה של חברים הקשורים לתכנון החג, במטרה לבדוק באיזה מצב יימצא חדר-האוכל בפסח. הנוכחים היו חברי וו. החגים (רונה, שולמית), חברת צוות פסח (שרה ד'), נטע, אביבה ג', קרול ב' (המזכירה), אלק (רכז הבנין). שמעון (האקונום) היה במילואים.

אלק מסר דיווח משוער כדלקמן:

- (א) חדר-האוכל יהיה ללא תוספת: בגודלו הנוכחי.
- (ב) יש תקווה ש"שטיפת כלים" תהיה אחר שיפוץ.
- (ג) כל הסביבה של הדלפקים והכניסה תהיה במצב של תהו ובהו לקראת שיפוץ.

לפי זה, החלטנו לפנות לחברים ולהסביר מצב זה. רצוננו לקבל משוב מהחברה והכוונה במטרה שהחברה תחליט בסוף כיצד לנהוג לאור המצב בענין אורחים לליל הסדר.

נא לסמן מבין האפשרויות המופיעות מטה את זו הנראית לך ביותר:

- 1) האם להחליט שאין להזמין אורחים כלל?
- 2) האם להזמין רק "קרובים-קרובים", שהם בלאו הכי רוב האורחים (הורים, אחים, בנים, נכדים)?
- 3) האם יש לך הצעה אחרת? אם כן, בבקשה להוסיף אותה בדף זה.

מצדנו נעשה את כל המאמצים למנוע אותו מצב שמצאנו את עצמנו בו בראש-השנה, כשנאלצנו לפרסם יום-יום את מספר האוכלים, מצב לא נעים בהחלט. בקשתנו היא, שהחברים מצדם יקבעו את מספר האוכלים במשפחתם מוקדם ככל האפשר, בכדי לאפשר תכנון נאות של החג.

נא להחזיר דף זה בהקדם לתא מספר 53.

בברכה,

צוות פסח

* After his yearly check up Me'ir, our Librarian, sums up as follows: 11,575 books were borrowed from the library during 1987 - 8,557 in English and 3,028 in Hebrew. A very handsome new set of catalogue drawers was made for the library in our carpentry shop - according to Me'ir if we would have had to buy it ready made it would have cost us about ten times as much.

* Nurit Oren wrote us a very interesting letter from the young kibbutz the family are staying at for a year. Apparently they don't lock anything there. The shop, clothes store, food larder, even the petty-cash box, are all open at all hours. Everybody is allowed to go and take whatever they need and writes down what he has taken. One big (more or less) happy family! The Oren family are all well and enjoying the change.

* From a survey made by Vanessa, who is responsible for the welfare of our "sons" in the Army, etc, it appears that about 50% of them have stayed on in the kibbutz over the years. That is not a bad average, if you take into account that most of them have brought a partner as well. So, chaverim will, hopefully, have somebody to care for them in their old age.....

* "Habonim" made a special effort to get out as many orders as possible before the end of the year, and hope this will have a beneficial effect on our balance sheet.

* Amir Golan is back, after spending some time in town on his release from the Army.

* On the other hand we say good-bye to Simcha this week, * who is being sent to England by the Jewish Agency for a couple of years. Bring back plenty of Olim, Simcha. Her daughter Anat is going back to Japan for a bit.

* Ariella Levine and Rinah Lopov will also be leaving us, for a period of travel abroad. Don't forget to write.

SHABBAT SHALOM

Inge

* Farewell party in the Moshava on Sunday night.

JAHREZEIT

23 Tevet - Esther Ben-Dor

24 Tevet - Emmanuel Eisen

חול טו חול טו

H A P P Y B I R T H D A Y

- 10.1.88. Gershie Epstein
Hadass Cina (grandson)
- 11.1. Cochava Chatsor
- 12.1. Pearl Ben-Attar
Martin Star
Harry Smith
- 13.1. Nirah Solomon
Janine Marcuson
Yossi Malina
Yonathan Cohen (grandson)
- 14.1. Esther Netzer
- 15.1. Eitan Namali

H A P P Y A N N I V E R S A R Y

14.1.88. Sarita & Joe Cina

T O N I G H T - in the Moadon

the UPPER GALILEE CHOIR

will sing for us.

(Refreshments will be served during the interval

F I L M O F T H E W E E K (Saturday night)

T H E T E R M I N A T O R - with Michael Caine, Linda Hamilton,
Arnold Shvartzenger

Science Fiction - of a high standard.

After the atomic holocaust (in the year 2023, no less) machines joyfully exterminate any remaining humans, and send somebody who is half machine and half human (!) backwards in time in order to do away with the woman who will give birth to the son who will (in the future) save humanity. (you see?). There are some terrifying scenes, but if you are a science fiction fan, do go and see it.

Please do not leave unidentified parcels or packages outside your houses - or anywhere else for that matter. Last week the police was called in when somebody found a parcel he did not remember ordering on his doorstep. Apparently a friend had left a parcel for him, so all was well.
